

Af Kai Kjær-Hansen

**D**et bliver aldrig mere jul, aldrig!

Det lyder måske som en sørgelig nyhed, som man ikke rigtig synes stemmer overens med, at evangeliet er gode nyheder fra Gud. Og er der en fest, vi nødig vil undvære i vores mere eller mindre grå hverdag, så er det julefesten.

Alligevel er det rigtigt, at det aldrig mere bliver jul. Fra en kristen synsvinkel er dette imidlertid ikke en dårlig nyhed. Tværtimod! Netop fordi der én gang skete noget epokegørende på kejser Augustus' tid, kan vi i dag fejre jul. Men det, som skete den første julenat, gentages ikke. Til vort menneskeliv hører der nu engang nogle begivenheder, som ikke gentages. Vi fødes kun én gang, lever kun én gang og dør kun én gang.

### Julens midtpunkt

Det samme var tilfældet med Jesus, Ham, som kaldes Kristus, Guds Salvende, Guds Søn. Som ethvert menneske havde Han kun én jordisk fødsel, ét jordisk liv og én død.

Hans fødsel er fortid. Derfor bliver det aldrig mere jul i bogstavelig forstand. Han blev født i de dage, da kejser Augustus regerede over det store romerrige. Hans fødsel fandt sted i et lille land, Palæstina, et land, der var besat af den romerske verdensmagt. Og det hele skete i en lille by ved navn Betlehem. Var det ikke, fordi Jesus var født der, havde vi glemt den by, ligesom kejserens navn var gået i glemmebogen, hvis vi da ikke var specialister i historie.

Uanset hvad man mener om Ham - julens midtpunkt - så har Hans fødsel, liv og død haft skelsættende betydning for millioner af mennesker op gennem tiderne. Det kan ikke nytte noget at forsøge at bortforklare den kendsgerning. Så

**DET SKETE  
I DE  
DAGE**



fra dette synspunkt skete der virkelig noget nyt i de dage.

### Det skete i de dage

Nu kan man med fuld ret diskutere og gøre hinanden opmærksom på, at det er yderst usikkert, om det, der skete, lige præcis fandt sted natten mellem den 24. og 25. december. På samme måde kan der sættes store spørgsmålstegn ved, om de mennesker, som i sin tid lavede vores tidsregning, gjorde det helt rigtigt, eller om de kludrede lidt i det og glemte et par år. Det er en fuldt legitime opgave at forsøge at løse sådanne historiske spørgsmål. Men vores menneskelige grundproblemer løses naturligvis ikke ved at rette opmærksomheden mod sådanne spørgsmål.

*Det skete i de dage*, d.v.s. det skete på et ganske bestemt tidspunkt i menneskehedens historie, ikke i en forhistorisk og ubestemmelig tid. Og det skete på denne jord, ikke i en

eller anden fjern himmel eller i et fantasiland.

Det hele er fortid, uigenkaldelig fortid. Vi er født et par tusinde år for sent til at være vidner til det, der skete. Hvad hyrderne oplevede og hørte, kan vi ikke opleve og høre på samme måde som de. Vi er henvist til deres og andres vidnesbyrd, hvis vi vil have noget at vide om, hvad der skete den første julenat.

### Ord fra Livets Gud

Og selv om det er en forholdsvis enkel sag at tage ud på en drømmerejse til Det Hellige Land, hvis bare man kan opspare nogle få kroner om dagen i årets løb, så bliver det, der skete i de dage, ikke automatisk mere virkeligt.

Barnet Jesus er væk. Krybben er tom. Voksfigurerne eller oliventræsfigurerne, der er placeret i barnets og den hellige families sted, kan måske illustrere en smule, men siger, når alt kommer til alt, allige-



vel så lidt. Voks taler bedst til voks, men taler dårligt til mennesker af kød og blod med hjerter, der er så hårde som granit. Sådanne hjerter har voks svært ved at smelte.

Hvad voks ikke kan, kan evangeliet om Ham, ordet om Jesus. I det ord er der liv, fordi det er et ord fra livets Gud. Og det ord fortæller blandt andet, at fordi det aldrig mere bliver jul på denne jord, kan der netop blive julefred i vore hjerter og liv.

Hvor forskellig vores ydre virkelighed end er fra menneskers dagligdag på Jesu tid, kan evangeliet alligevel sige os noget. For med det lille barn er der givet os en mulighed for et helt nyt liv med Gud.

### Nu - ved dagenes ende

I de dage åbenbarede Gud sig igennem sin Søn.

At Gud åbenbarer sig igennem Jesus skal ikke forstås sådan, at Han tidligere har været den tavse Gud. Den leven-

de Gud har aldrig været den tavse Gud. I naturen og historien har Han sat sig utallige spor. Han er jo jordens Skaber og Herre. Mange gange og på mange måder har Han talt og handlet med Israels folk. Det kan man læse om i Det gamle Testamente. Men nu - som Hebræerbrevets forfatter siger det i begyndelsen af sit brev - har Han ved dagenes ende talt til os ved sin Søn.

Efter at Gud har åbenbaret sig i Jesus, lyder det derfor: Hører vi på Jesus, hører vi på Gud. Møder vi igennem forkyndelsen Jesus, møder vi Gud. Det er jo noget af en påstand. De første kristne vovede denne påstand!

### Jesus er Guds Ord

I »juleevangeliet«, sådan som evangelisten Johannes har fortalt det, kommer motivet med Guds åbenbaring mægtigt frem. Hos Johannes kaldes Jesus for *Ordet*. Ved første øjekast er det en mærkelig beteg-

nelse. Det er ganske vist heller ikke et helt almindeligt ord. Det er et ord, der har været fra evighed af, et ord, hvormed hele verden er blevet skabt. Ordet er en person, ja, som Johannes dristigt siger det: Ordet er Gud.

Når vi vil meddele noget til hinanden, bruger vi ord. Det samme gør den levende Gud. Han har noget at fortælle, noget at meddele. Han har et sindelag. Han vil have gjort kendt.

Jesus er Hans Ord.

Men der er en væsentlig forskel. Når vi roder os ind i problemer, forsøger vi ofte at rode os ud af dem med ord. Sådan gør Gud ikke. Han snakker sig ikke bare bort fra problemerne. Det ord, Han bruger for at løse vore problemer, er en person, ja, Hans eneste Søn.

### Det kommer os ved

På den mest håndgribelige måde, man kan tænke sig, trådte den levende Gud ind i vores historie. Det var, hvad der skete i de dage, da Augustus var kejser.

Vi var der ikke dengang. Alligevel var der tænkt på os. Derfor skal vi ikke lade os nøje med at drømme om, hvordan det har været. Vi skal heller ikke lade os nøje med at konstatere, at det hele er for-tid for os.

For selv om Jesus aldrig mere kommer til jorden på samme måde som den første julenat, kommer Han i dag til os gennem sit ord og ved Helligånden.

Han kom dengang for at fortælle os, hvem Gud er. Han kommer i dag igennem sit ord for at fortælle det samme. Vi véd det nemlig ikke af os selv. Og ikke nok med det. Hvem vi er, det véd vi heller ikke af os selv. Det må fortælles os af Ham.

*Afsnit hentet fra Kai Kjør-Hansens bog »Aldrig mere jul«*